

Abstrakt

Cílem této práce je popsat a analyzovat pojem obchodního vedení, se kterým zákonodárce sice pracuje, ale nijak se nezabývá jeho definicí. Pro tento účely jsou analyzovány judikaturní i doktrinální příspěvky, a to včetně zahraniční úpravy, která je vhodným výkladovým doplňkem, jelikož se jí český zákonodárce inspiroval. Zohledněny jsou i dílčí odlišnosti jednotlivých kapitálových společností.

Na úvod autor pojednává o obsahu jednotlivých částí práce, účelu práce a sjednocuje užívané pojmy.

V první části autor popisuje pozitivní a negativní vymezení pojmu obchodního vedení. Judikaturní a doktrinální prameny to označují za pravidelnou rozhodovací činnost o podnikatelských aktivitách společnosti, dotýkající se každodenního provozu závodu. Naopak dovozují, že obchodní vedení nezahrnuje například strategické řízení. Autor také nepovažuje vedení účetnictví za součást obchodního vedení.

Druhá část se věnuje rozhodování o obchodním vedení. Je popsáno, do působnosti kterého orgánu rozhodování o obchodním vedení spadá, jak je tomu v případě společnosti s ručením omezeným a akciovou společností a nechybí vymezení odlišností u individuálních a kolektivních orgánů.

Obsahem části třetí pak je delegace působnosti obchodního vedení v rámci kolektivních orgánů. Pojednáno je o horizontální delegaci, kterou je rozdělení působnosti v rámci orgánů, a vertikální delegaci, která umožňuje přenesení obchodního vedení na jinou úroveň řízení.

V závěrečné, čtvrté části se autor zabývá výjimkami ze zákazu udělovat pokyny do obchodního vedení. Vyobrazuje formu takových výjimek a komplexně popisuje podmínky, které musí nastat, aby o pokyn do obchodního vedení mohl člen orgánu požádat. Dále se zabývá závazností takových pokynů, stejně jako závazností pokynů v koncernu a odpovědností za pokynem způsobenou újmu.

Na závěr autor popisuje různé sporné situace, nad kterými se zamýšlel a nabízí svůj usudek na některá dílčí specifika.